

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ศักดิ์ศรีของชาติ

ดอลลาร์กับเงินไทยเราเวลานี้เทียบกันได้อะไร (๔๕ ๕๐ บาทคะ) ทำไมมันเทียบไปเรื่อยหัวคนไทย ๓๘-๓๙ บาทเทียบไปไม่พอ คว่ำเอามา ๔๐ หัวมาเทียบเทียบ ๔๑-๔๒ หัวต่อ...พูดให้มันเต็มยศเลย ต่อตีนเดียวของมัน เท้าเดียวยังให้เกียรติ ตีนนี้หลักธรรมชาติ ตีนเดียวเทียบหัวคนไทยได้เวลานี้ ๔๕ หัวกับเด็กอีกคนหนึ่ง เด็กมัน ๕๐ สตางค์ มันตีนเดียวเทียบหัวคนไทยไปได้ผู้ใหญ่ ๔๕ คนมีเด็กแฝงเข้าไปอีกคนหนึ่ง ๕๐ สตางค์เห็นไหมละ เราควรจะมีแก้ไข เราไม่ได้ทำเพื่ออะไรเป็นเรื่องโลก ๆ แหละ โลกอยู่ด้วยกันต้องให้มีส่วนสม่ำเสมอ สม่ำเสมอก็คือว่า ถ้าพูดถึงเกียรติ แม้แต่สัตว์เขาก็มีเกียรติของเขา เขาเคารพหัวหน้า เมืองไทยของเราที่เคารพชาติของเรา ชาติเป็นเกียรติของชาติไทยเรา ควรจะต้องได้พิจารณา สิ่งใดที่จะทำลายชาติให้ปิดออก ๆ นั้นเรียกว่าผู้รักชาติ

อย่างที่ถามวันนี้ก็ศักดิ์ศรีของเขาของเรา ทางไหนสูงทางนั้นก็เหยียบ ทางต่ำก็ถูกเขาเหยียบไป เป็นธรรมดาของโลกที่เทียบเคียงกันตามสัดส่วนก็ยกให้ แต่สิ่งภายในที่จะมาคิดให้เป็นคติเครื่องเตือนใจตัวเองและชาติของตัวเอง ต้องพิตตัวขึ้นไป มีแก้ไขมีมานะอย่างนั้นถึงถูก อย่าถือว่าเป็นธรรมเนียมหรือธรรมดา อย่างนี้มันก็ลอยไปเรื่อย ๆ แล้วก็ถูกเหยียบไปเรื่อย ๆ ด้วยความนอนใจของเรา ถ้าเรามีแก้ไข ทุกคนมีแก้ไข ต่างคนต่างพิตเนื้อพิตตัวขึ้นไป หัวของเราก็จะสูงขึ้น พวกทำพวกตีนเขาก็จะต่ำลง ไม่ได้สูงขึ้นไปเหยียบหัวเราทุกคน นี้เรียกว่าเรื่องของธรรม

นี่เราควรจะซื้อทองคำเมื่อไรก็ควรจะทยอยซื้อได้แล้ว ไปกรุงเทพคราวนี้อาจจะได้พิจารณา (ตอนนี้ทองแพง ดอลลาร์ขึ้นแล้วทองแพงเจ้าคะ) อย่างนั้นให้พิจารณาคืออันนี้เราก็มอบให้ลูกศิษย์หมดแล้วพิจารณาเอง เราไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร เรื่องนี้เราไม่รู้ แล้วแต่คณะลูกศิษย์เห็นสมควรกันยังไง ๆ เราก็ให้เป็นไปตามนั้น นี่ก็เตือนไปเรื่อย ให้พิจารณาความหมายว่าจัน เมื่อสมควรยังไงแล้วให้ซื้อเลย สำหรับเราเปิดตลอดเวลาแล้วที่จะให้ความสะดวกแก่ชาติไทยของเรา ต้องได้เตือนไปเรื่อย ๆ ควรจะได้ระยะไหนเอาเลย ๆ (เอาไว้ช่วงทองที่มันเริ่มทยอยลงมาก ๆ แล้วหนูจะกราบเรียนหลวงตา ว่าราคาทองลงมาพอสมควรที่เราจะซื้อได้ ช่วงนี้ไม่น่าซื้อคะ) ไม่น่าซื้อเราก็ไม่ซื้อ

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๗ พ.ค.๔๔ ทองคำได้ ๘ บาท ๓๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๔๒๓ ดอลลาร์ ทองคำมอบเข้าคลังหลวงไว้แล้ว ๒,๐๖๒ กิโลกรัม ทองคำที่ได้

หลังจากมอบเรียบร้อยแล้วเวลานี้ ๔๑๐ กิโล ๒๒ บาท ๕๑ สตางค์ นี่ทองคำจำนวนนี้ที่เราจะหลอมในกาลต่อไป บางทีอาจหลอมเวลาเราไปกรุงเทพคราวนี้ก็ได้ เพราะมัน ๔๑๐ กิโลแล้วควรแก่การหลอมได้แล้ว กว่าจะถึงวันนั้นไปก็ยิ่งจะได้เพิ่มขึ้นไปอีก รวมทองคำทั้งหมดได้ ๒,๔๗๒ กิโลครึ่ง ยังขาด ๔ พันซึ่งกำหนดตายตัวไว้แล้วนั้น ๑,๕๒๗ กิโลครึ่งจึงจะครบ ๔ พันกิโล นี่ก็เคยได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบตลอดมา

คือทองคำ ๔ พันกิโลนี้เป็นพื้นฐานแห่งชาติไทยของเรา ที่รวมกันด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละ ด้วยความสามัคคี มาเป็นเครื่องประกาศให้ชาติไทยของเราและชาติอื่น ๆ เขาทราบด้วยว่า อย่างน้อยชาติไทยได้สี่พันกิโล นี่เป็นพื้นฐานแห่งชาติไทยของเรา อันดับต่อไปก็คือ เงินสดที่เราเจียดไว้อย่างตายตัวแล้วเวลานี้ ๘๐๖ ล้านบาท เป็นอย่างน้อยที่จะซื้อทองคำทั้งหมดเข้าต่อยอดอวยวะของเรา สี่พันกิโลเต็มเปี่ยมแล้วก็มาต่อยอดให้มีหัว เปรตหัวกุ่มมันดูได้ไหม ตั้งแต่ไอ้หมี่หางกุ่มยังได้ทำให้มันอยู่เรื่อย มึงทำไมไม่เห็นไปต่อหาง เขามีหางเต็มบ้านเต็มเมือง ยังว่าให้มันอยู่ มึงเดินฉากหน้าฉากหลังวันไหนมีแต่หางกุดหางต่วนตลอดมา มึงมาอวดกุดอะไรหางกุด กูไม่มีหางยังดีกว่ามึงนี่มา มึงมีแต่หางจิ้งหางกุดนี่จะไม่เหมือนหางหมาทั้งหลาย

๘๐๖ ล้านบาทต่อยอดข้างบน ส่วนที่จะได้เพิ่มเติมอีกนั้นก็ควรจะได้อยู่ เพราะต่างคนต่างบริจาคมาเรื่อย ๆ การที่เราเอาเงินสดนี้ออกไปช่วยชาติบ้านเมืองเราก็อธิปัตินมาก คือส่วนใหญ่เราติดอยู่กับทอง ส่วนย่อยก็มาอย่างที่เราเห็นนี่ละ วันนั้นก็มาวันนี้ก็มาเกี่ยวกับเรื่องโรงพยาบาลนี้มากกว่าเพื่อน เราก็ตองได้ให้ไป เจียดทางนี้แล้วให้ทางนั้น ๆ ทางไหนเจียดก็ไม่ให้ ทางไม่เจียดก็เอาไปเรื่อย ๆ อยู่อย่างนั้น

เมื่อวานนี้ก็ไปดูอำเภอกูเวียงที่เขาว่ามีไดโนเสาร์ เขาค้นพบที่นั่น เขาสร้างพิพิธภัณฑ์ไว้สองสามแห่ง เราก็ตั่งหน้าไปดูเลยมันเป็นยังไง พวกเจ้าหน้าที่เขาทราบแล้วก็เตรียมบริการเลย เราไม่อยากไปเท่าไรเขาก็จะให้ไปเขาจะหารถมาให้ เตี้ยวนั้นเลยนะ รถเขาเตรียมพร้อมมีรถขึ้นเขาวังนั้น รถเราไปไม่ได้แหละ เขาเตรียมรถมาเลย ก็เลยขึ้น เขาวังที่นั่นยังมี ๆ เขาพาไปเรื่อย สุดท้ายเราไปหมดเลย เพราะเขาลากเราไปนี่นา เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรวมกันมาเลย เหตุที่รวมก็อันเตี้ยวนั้นแหละ ที่วันนั้นแหละ พอเปิดม่านประตูมองเห็นเข้ามา โอ๊ย รู้หมดเลย ตื่นเต้นกันทันทีทันใด เห็นไหม ยังไม่ได้พูดกันสักคำเดียว พอเปิดม่านยังไม่ได้เปิดประตูรถนะ เปิดม่านออก เขามองเห็นเท่านั้น โห้ย ต่างคนต่างตื่นเต้น นั่นรู้แล้ว เพราะฉะนั้นเราถึงต้องปิดม่านตลอด ไม่เปิดนะม่านรถเราไม่เปิด

เพราะเราไม่มีอะไรกับใครเราบอกแล้วนี่ อะไรจะมีกับเราสามแดนโลกธาตุนี้ เราก็มไม่มีอะไรกับใครในหัวใจของเรา ก็บอกแล้วพูดเล่นเมื่อไรวะ ไม่นั่งเกล้าพูดหรือ ไม

มีเต็มหัวใจมาพูดทำไม แต่ก่อนไม่เคยพูดใช้ไหมละ ลูกิเลสไม่ได้ น้ำตาร่วงบนภูเขาที่มาพูดให้ฟัง เวลากิเลสมีอำนาจมาก เวลาธรรมมีอำนาจมากทำไมพูดไม่ได้วะ ของจริงเป็นอันเดียวกัน เรื่องกิเลสก็เป็นของจริงประเภทหนึ่งของมัน ธรรมก็เป็นของจริงประเภทหนึ่ง เวลาแพ้นก็บอกว่าแพ้ว เวลาชนะมันทำไมพูดไม่ได้วะ ตั้งแต่ยกมวยเขาก็หวังฟังเสียงความแพ้ความชนะกันละมาก นี่เราต่อยกิเลสก็เหมือนกัน

เราออกไปเขาก็รู้มาเลย ต่างคนอยู่ที่ไหนมาหมดนะแถวนี้ ทั้งหญิงทั้งชายเจ้าหน้าที่มีอยู่ทั่วไป ทั้งกำลังทำถนนขึ้นไปก็มี พวกคนงานก็มี ใครก็รู้มาเมื่อวานนี้ เราก็คือให้เป็นที่ระลึก มอบเงินไว้ให้สองหมื่นเพื่อเป็นที่ระลึกในงานช่วยชาติบ้านเมือง อันนี้คือการช่วยชาติของเราซึ่งเป็นคนในชาติรักษาสมบัติของตนเราว่าจ้าง เราก็มอบเงินให้สองหมื่นเมื่อวานนี้ จากนั้นก็กลับมาเลย ตั้งหน้าไปดูนั่นเรียบบร้อยแล้วก็กลับมาเลย มาถึงนี้ก็พอดีบ่ายสามโมง

ตั้งหน้าไปดูเฉย ๆ ไปดูภูเขาลูกนี้ที่ว้าวูเวียง ๆ ที่มันเป็นภูเขาวงรอบนี้ มันเปิดทางไว้สำหรับทางเข้ามา โลงไปหมดไม่มีภูเขานะ พื้นดินราบ ๆ นี้พุ่งเข้าไปถึงเลย ภูเขาที่มันรอบมานั้นมาหยุดเพียงแค่นั้นแล้วหยุดเพียงแค่นี้ เรากะประมาณดูประมาณสักสามเส้นที่เป็นโล่งเข้าไป แล้วเข้าไปข้างในเหมือนว่าเป็นโลกหนึ่ง กว้างขวางมากอยู่ระหมูบ้านคนก็มีเหมือนกันกับธรรมดาเราที่อยู่ข้างนอกภูเขา แบบเดียวกัน ที่ไร่นาสวนเขาอะไรมี เป็นธรรมดาเหมือนเรา แต่มันอยู่ในวง น่าดูนะ พื้นที่ดินดี ดินดีต้นไม้ชุ่มเย็น มองที่ไหนสดชื่นตา ต้นไม้ดีก็แสดงว่าดินดี

ไปที่ไหนถ้าเกี่ยวกับเรื่องการรักษาชาติแล้ว จิตใจเรารู้สึกมันแน่นหนักเข้าไปในจุดนั้น ๆ อย่างที่ว่าไปดำนั้นดำนนี้ก็เหมือนกัน เอาของไปแจก ๆ เพราะท่านเหล่านี้เป็นผู้รักษาสมบัติของชาติ ทำงานในนามของชาติ ๆ เราต้องส่งเสริมกันอย่างนั้นถึงถูกไปที่ไหนเราเป็นอย่างนั้น ผู้ทำงานส่วนรวม ๆ จิตใจเรารู้สึกแน่นหนักในจุดนั้น ๆ เพราะเห็นความสำคัญของส่วนรวมเป็นปีกแผ่นมันคง อันนี้เป็นสำคัญมากนะ ไม่ใช่เหยาะ ๆ แหยะ ๆ เหลาะ ๆ แหละ ๆ โลเลโลกเลก ต่างคนต่างไปต่างคนต่างจะเอาตัวรอดมันจมด้วยกันนะ ยังไงมันต้องไปด้วยกัน หนักด้วยกันเบาด้วยกัน เป็นด้วยกันตายด้วยกัน นี่แน่นหนามันคง ขึ้นได้ด้วยกัน ให้พากันจำเอาไว้ละ

ความพร้อมเพรียงสามัคคีพระพุทธเจ้าทรงชมเชยมา โห้ย ไม่ทราบว่่าก็คัมภีร์นะ เรื่องความพร้อมเพรียงสามัคคีนี้สำคัญมากทีเดียว อปริหานิยธรรม ๗ ประการ แสดงความพร้อมเพรียงสามัคคี สาราณียธรรม ความระลึกถึงบุญถึงคุณซึ่งกันและกัน จากความเป็นผู้มีจิตใจอันกว้างขวาง เฉลี่ยเพื่อแผ้ว เห็นอกเห็นใจ ไม่ถือสี

ถือสา กัน ให้อภัยกัน นี่สาราณียธรรม เป็นเครื่องระลึกกัน ท่านไม่ได้พูดถึงชาติชั้น
วรรณะอะไรเลย รวมมาแล้วคือมนุษย์ด้วยกัน ถือกรรมเป็นเครื่องครอบไว้เลย

กรรมดีกรรมชั่วมีอยู่กับทุกคน ไม่มีใครตกแต่งให้กันและกันได้ เป็นสมบัติของ
เจ้าของเต็มตัวมาด้วยกัน เป็นหมา เวลานั้นเขาเสวยกรรมในชาติเป็นหมา อย่าไปดูถูก
เขา นั้นเห็นไหม พระพุทธเจ้าท่านไม่ให้ดูถูกสัตว์ทั่วไป คือสัตว์ต่างตัวต่างรายที่มาเกิด
นี้ เขามาเกิดตามวาระแห่งกรรมของเขาเท่านั้น พอพ้นแล้วเขาบึ้งสูงกว่าเราก็คงได้ นั้น
พิจารณาดูซิ ไม่ใช่เขาจะเป็นสัตว์อยู่อย่างนั้นตลอดไป วาระนั้นเป็นวาระที่เขาเสวยกรรม
พอสิ้นกรรมนี้แล้วก็ผ่านกรรมนั้น ๆ มีกรรมดีรออยู่ แต่กรรมชั่วมันไปเป็นกำแพงกัน
อยู่ ก็ต้องเสวยกรรมชั่วนี้ก่อน พอพ้นจากนี้พังก็คือตึงเลย นั้นแหละหลักกรรม ใครจะรู้อยู่
กว่าพระพุทธเจ้าจะ เรืองรู้กรรมของสัตว์รู้หมดทุกแห่งทุกมุม จึงว่า โลกวิทู ละชิ

ท่านจึงไม่ให้ประมาทกัน ไม่ให้ถือถือถือสา กัน ดูถูกเหยียดหยามกัน ไม่ให้มี
ความเมตตาสงสาร ความให้อภัยกันนี้เป็นพื้นฐานของศาสนา ซึ่งอยู่ในวงแห่งกรรม
ด้วยกันว่าเงื่อนเอะ นี่ละสาราณียธรรม เป็นธรรมเครื่องระลึกถึง ท่านสอนพระ พุทธที่แรก
ก็คือว่า ใครจะมาจากแห่งหนตำบลใดก็ตาม เมื่อเป็นพระมีหลักกรรมหลักวินัยด้วยกัน
แล้ว ให้อยู่ด้วยกันเป็นสุข ท่านเปิดไว้ในจตุรทิศทั้งสิ้นเลย ผู้เป็นเจ้าของอาวาสเมื่อสมควรจะ
รับได้แล้วให้เปิดโล่งไว้สำหรับผู้มีเจตนาพึงอรรถพึงธรรมจะได้เข้ามาอาศัย เมื่อจำเป็น
ก็ดังที่เราเห็น น้ำเต็มแก้วแล้วจะให้ล้นไปเฉย ๆ ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ก็ให้อยู่ใน
ระดับเต็ม เมื่อมีที่พักที่อยู่อาศัยรับรองซึ่งกันและกันไม่พอก็บอกว่าไม่พอ แต่จิตใจเปิด
กว้างตลอด เรื่องหลักกรรมท่านแสดงอย่างนั้น

ผู้อยู่ในทิศใดก็ตาม ผู้ที่ยังไม่มาก็ให้มา ผู้มาแล้วก็ขอให้อยู่กันเป็นสุขด้วยการ
ประพฤติปฏิบัติธรรมดีงาม ท่านว่าอย่างนั้นนะ นี่สาราณียธรรม ส่วนอุปทานียธรรม
พูดถึงเรื่องความพร้อมเพรียงความสามัคคี ความพร้อมเพรียงความสามัคคีมีน้ำหนัก
มากนะ ความร้าวรานความแตกสามัคคีนี้เป็นการทำลายโดยตรง พวกเราทั้งหลายกำลัง
ช่วยชาติก็มีความพร้อมเพรียง ด้วยความรักชาติของเรา ก็ต้องอุตสาหะพยายาม ต่างคน
ต่างตะเกียกตะกาย ได้มากได้น้อย เอา สละมาเพื่อชาติของเรา ไม่สูญหายไปไหน เรา
สละมาเพื่อชาติสูญไปไหน สูญเพื่อชาติ ชาติของเราใหญ่โตเรานอนที่ไหนได้ถ้าชาติของ
เราแน่นหนามั่นคงนะ ชาติของเราล้มเหลวใช้ไม่ได้นะ อยู่ที่ไหนถูกเขาขนาบถูกเขาไล่
เหมือนหมาขี้เรื้อนตัวหนึ่ง ใช้ไม่ได้นะ

คนไทยเรา ๖๒ ล้านคน ไม่มีที่อยู่ไม่มีที่พักที่อาศัย จนตรอกจนมุมเพราะความ
เห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้อย่างเดียว ๆ ทำลายชาติตัวเอง แล้วสุดท้ายไม่มีที่นอนละนะ ไปที่
ไหนถูกเขาขับเขาไล่เป็นยังงี้ ต้องการใหม่อย่างนั้น ไม่ต้องการก็ต้องพืดเนื้อพืดตัวเข้า

ซี ด้วยความรักชาติ ด้วยความสามัคคีกลมกลืนกันและด้วยความเสียสละ ย่อยก็ตามมัน จะเข้าไปถึงส่วนมากนั้นแหละ เหมือนอย่างฝนตกที่ละหดยดละหยาด ท้องฟ้ามหาสมุทร เต็มได้เมื่อตกไม่หยุดไม่ถอย อันนี้ก็เหมือนกันการบริจาคของหัวใจแต่ละดวง ๆ เพื่อ ชาติไทยของเรา ก็มีความแน่นหนามั่นคงมากขึ้นอย่างนี้แหละ

สำหรับหลวงตาบัวแล้วพูดตรง ๆ เปิดหัวอกได้เลยมาได้ ๕๑-๕๒ ปีนี้แล้ว ไม่มี คำว่าสะทกสะท้านกับโลกใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เราไม่มีอะไรกับหัวใจของเรา เพราะ ฉะนั้นใครจะมานับถือก็ตาม ใครจะมาตำหนิติเตียนก็ตามเป็นส่วนเกินทั้งนั้น ความ สรรเสริญชมเชยก็เป็นน้ำหนักร้อนหนึ่ง ความตำหนิติเตียนก็เป็นน้ำหนัก ต่างอันต่างเป็น น้ำหนักกดลงไม่สมควร ตีตึ้งไม่รับทั้งสอง ความพอดีนี้เหมาะสมทุกอย่างแล้วพอ เหมือนน้ำเต็มแก้วพอ เอาน้ำมหาสมุทรมาเทก็ล้นออก ๆ เอาคำสรรเสริญมาจากท้อง ฟ้ามหาสมุทรไหนมาชมเชยก็ล้นออก ๆ เอาคำตำหนิติเตียนมาเหยียบย่ำทำลายก็หลุด ไหลออกไปหมด ความพอดียังคงเส้นคงวานี้คือธรรม

เราจึงไม่เคยสนใจอะไรกับใครนะ ที่เราช่วยโลกเราช่วยด้วยความเมตตาล้วน ๆ เราไม่มีอะไรกับใครเลย แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี คำว่าแพ้วชนะกับพวกใดหมู่ใดเราก็ ไม่เคยมี สพฺเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายเป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้ง ล้น แม้ในเรือนจำเขาก็ต้องการความช่วยเหลือ คนนอกเรือนจำต้องการความช่วยเหลือ สัตว์โลกต้องการความช่วยเหลือเหมือนกัน ทำไมจะดูตายต่อกันได้หรือ เมตตาธรรมจึง กระจายไปหมดไม่ว่าคนดีคนชั่ว จะไปปลักคนนั้นยกคนนี้ขึ้นไม่มี เมตตากระจายไป หมด เป็นน้ำเย็นไปหมดทั่วหน้ากัน นั่นละเรียกว่าเมตตาธรรม

เมตตาธรรมไม่เคยเป็นภัยต่อผู้ใด นี่เราก็นำเมตตาธรรมมาช่วยชาติบ้านเมือง ของเรา เพื่อให้มีความสงบร่มเย็น ขอให้ฟังเสียงกันและกัน จะเป็นคนดีก็ตามคนชั่วก็ ตามหวังความสุขด้วยกัน ความสุขใดที่จะนำมาซึ่งความทุกข์ ความสุขนั้นใช้ไม่ได้ ต้น เหตุไม่ดีจะนำมาซึ่งความทุกข์ให้ปัดออก ๆ เอา จนก็จนไปเถอะจนแบบมนุษย์ของเรา ที่มีศีลมีธรรมในใจ จะชุ่มเย็นภายในใจด้วยกันนั้นแหละ ถ้าจะมั่งมีศรีสุขตั้งแต่ตัวเอง โดยไปหารีดหาไถหากอบหาโกยเขามาว่าจะเป็นความสุข นั้นแหละคือไฟเผาตัวเอง ใน หัวใจมันก็เผาอยู่แล้วตั้งแต่ยังไม่ตาย เผาอยู่ในหัวใจมนุษย์ ตายแล้วก็ไปจมอยู่ในเมือง ฝี่ เผาอยู่ในเมืองฝี่ยิ่งก็กัปกัปกัปให้ระวัง สมบัติที่เห็นแก่ได้วิ่งผ่านหน้ามาฉวยมับ ๆ มา เป็นไฟเผาตัวเองนี้สำคัญมากนะ

กิเลสมันตาสั้น ๆ แหละ ส่วนธรรมนั้นตายาว อันใดก็ตามถ้าจะเป็นภัยแล้วปิด ออกเลย ถ้าเป็นคุณแล้วมากน้อยก็สั่งสม ๆ ขึ้นมา พวกกันจำเอานะ นี่เราช่วยโลกเราช่วย เต็มเม็ดเต็มหน่วยมานี้ก็เป็นเวลาสามปีกว่าแล้ว เราก็ไม่เคยคิด ดังที่พูดให้พี่น้องทั้ง

หลายฟังตลอดมานั้นแล นิสัยเราเป็นนิสัยคับแคบนิสัยอาภัพวาสนา ตั้งแต่เริ่มออกปฏิบัติมา จะว่าความมักน้อยมันก็เลยนั้นไปเสีย มันไม่ได้ตั้งหน้าว่าความมักน้อย มีแต่จะฟุ้ง ๆ ทำเดียว ใครมายุ่งไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นการไปเที่ยวกรรมฐานจึงไปแต่องค์เดียว ๆ ประกอบกับพ่อแม่ครูจารย์มันก็เสริมเสียด้วย ท่านว่าจะไปก็องค์ ว่าไปองค์เดียว เออ ขึ้นทันทีเลยนะ ชี้ไปสายมือไปอย่างนี้ เอานะท่านมหาไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ พูดอย่างเด็ด ๆ เสียด้วยนะไม่ได้พูดธรรมดา ขึ้นคึกคักเลย ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ให้ท่านไปองค์เดียวท่านมหานะ นั้นฟังซิเรลิมเมื่อไร

ก็เป็นเจตนาของเรามุ่งอย่างนั้นอยู่แล้ว ไปที่ไหนจึงไปแต่องค์เดียว ๆ เป็นยังงิอาภัพวาสนาใหม่ ไปที่ไหนไม่ได้มีแห่มีแห่นด้วยอำนาจวาสนาว่ามีบริษัทบริวารมาก เราไม่มีอย่างนั้นแล้วเราก็ไม่ต้องการด้วย ไปแต่องค์เดียว ฟัดกับกิเลสตลอดเวลาถึงขั้นจะล้มจะตายก็มีมากต่อมาก ในระยะที่ขึ้นเวทีไม่ต้องมีกรรมการแยกละ ถึงขนาดนั้น มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังพูดเล่น ๆ ได้หรือ เอาจริงอย่างนั้นจริง ๆ เวลามันเป็นขึ้นมาด้วยเหตุที่เราดำเนินถูกต้องแล้วก็เป็นผลขึ้นมาเป็นที่พึงพอใจ ทำไมพูดไม่ได้เต็มปากวะ เวลามันโง่ก็พูดให้ฟัง ใจดวงนี้ละเวลามันโง่มันมืด แต่เวลาสว่างขึ้นมาถึงขนาดสว่างจ้าไปหมดแล้วจะไม่ให้พูดได้ยังไง ก็นำธรรมเหล่านี้มาสอนโลก ธรรมเหล่านี้โลกรังเกียจที่ไหน ไม่มีใครรังเกียจ หลวงตาบัวพูดออกไปทำไมเป็นเสนียดจัญไรต่อโลกละ ก็เป็นธรรมประเภทเดียวกัน ถ้าโลกมีธรรมในใจยอมฟังกันทั้งนั้นแหละ

เพราะเราเป็นผู้เทศน์ด้วยความเต็มอกเต็มใจ ด้วยความเมตตาารอบคอบไปหมดเลย เราไม่ได้พูดด้วยความดูถูกเหยียดหยามหรือด้วยความยกตนยกตัวอย่างนี้ไม่มี เราพูดด้วยความเมตตาทั้งนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้นำไปปฏิบัติ ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน เมืองไทยของเรานี้ใครจะดีใครจะเด่นก็ตาม ถ้าไม่ถูกธรรมแล้วเด่นเท่าไรยังเป็นสิ่งที่เสนียดจัญไรต่อชาติบ้านเมืองอื่น ๆ เขา เมืองนอกเมืองนาเขาถูกเหยียดหยามว่าเมืองไทยเรานี้กััดกันยิ่งกว่าหมา อย่าให้ได้ยินนะว่าเมืองไทยเรากััดกัน ซิงดีซิงเด่นกัน เอาแต่ความชั่วมาซิงดี มันไม่ได้ซิงดีนี่นะ มันมีแต่ซิงชั่วให้ล้มจมลงนรกแล้วเผากันทั้งเป็นนี่

อย่าให้ได้ยินนะเมืองไทยเรา เป็นเมืองพุทธศาสนา ขอให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ขอให้ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ เฉพาะอย่างยิ่งหลวงตาบัวนี้ไม่หวังอะไรกับพี่น้องทั้งหลายแล้ว สอนด้วยความเต็มอกเต็มใจด้วยความเมตตาสงสาร ควรจะเชื่อฟังในอรรถในธรรมที่นำมาสอนนี้ เพื่อความร่มเย็นแก่โลกทั่ว ๆ ไป ไม่ควรจะฝืนนะ ใครอย่าอวดดี มันไม่มีละคำว่าดีถ้าลงว่าอวดแล้วมีแต่ชั่วทั้งนั้น อันนั้นกิเลสมันหลอกเฉย ๆ

มันมาประดับร้านว่าอวดดี ๆ อวดเด่น ก็มีแต่เด่นพินเด่นไฟ ดีก็ดีพินดีไฟ ถ้าดีอรรถดี
ธรรมท่านไม่อวดนะ ท่านเต็มอกเต็มใจทำไปเลย เรียกว่าธรรม

นี่เราก็ช่วยโลกเต็มกำลังความสามารถของเรา ชีวิตก็ขนาดนี้แล้วพี่น้องทั้งหลาย
ก็เห็น ฟังชียอายุก็ ๘๗ ปี ๘ เดือนนี้แล้ว บวชมาได้ ๖๗ ปี ๘ เดือนหรือไง นั่นฟังชียาน
ใหม่ ชีวิตพัวพันกับศีลกับธรรมมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ จนเป็นนิสัยอันเดียว
กันกับศีลกับธรรม ระวังไม่ระวังมันรู้ของมันเอง เราจะสำคัญว่าเรามีศีลข้อนั้นเท่านั้นข้อ
เท่านั้นข้อ อันนั้นผิดวินัยผิดศีลของเรา อันนั้นผิดศีลของเรา เราไม่ทำ อย่างนั้นไม่ต้องคิด
คือมันเคยของมันแล้ว อะไรที่จะผิดมันรู้ทันที ปิดปั๊บ ๆ เป็นหลักธรรมชาติ ด้วยความ
เคยชินของนิสัยที่รักษามาตั้งแต่วันบวช เราก็ปฏิบัติมาอย่างนั้น ที่นี้กลมกลืนเข้าไปเต็ม
เหนียวแล้ว ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว ศีลก็เลยอยู่ข้างนอกนุ่นเสียว

คือธรรมนี่ละเอียดมากกว่าศีลไปอีก เลยไม่คำนึงว่าอะไรเป็นศีลอะไรเป็น
ธรรม เป็นธรรมทั้งดวงภายในหัวใจ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน หรือธรรมธาตุเต็มหัว
ใจเราก็ไม่สงสัย เราจึงกล้าพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังด้วยความเต็มอกเต็มใจ และด้วย
ความเมตตาสุดส่วนของเรา ท่านผู้ใดจะยึดไปปฏิบัติก็ควรจะปฏิบัติ เราเกิดมาถ้ายังมี
วาสนาอยู่พอที่จะยึดเอาอรรถเอาธรรมไปแก้ไขตัดแปลงส่วนชั่วของตน ชั่วมากช้วน้อย
แก้ไขตัดแปลงได้ทั้งนั้น เหมือนของสกปรกที่สกปรก เอน้ำที่สะอาดชะไปล้างไป ๆ
ล้างหลายครั้งหลายหนมันก็สะอาดได้ นี่คนเราจะชั่วช้าลามกมาขนาดไหนก็เป็นไปตาม
อำนาจแห่งกรรมชั่วของเรา ที่นี้เอากรรมดีไปชะไปล้าง ชะล้างไม่หยุดไม่ถอยก็ดีได้
เหมือนกัน

ถ้าหากว่าวาสนาของชาติไทยเราซึ่งเคยกลมกลืนสามัคคีกันมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์
ปุ่ย่าตายาย ไม่เคยมีข้าศึกในชาติไทยของเราเกิดขึ้นบ้างเลยแล้ว ก็ขอให้ทรงหรือให้เทิด
ทูนสมบัติอันมีค่าของบรรพบุรุษของเรา ซึ่งสืบทอดมาด้วยความสงบเสงี่ยมเรียบร้อย
เต็มประเทศไทยมาให้เป็นไปตลอดนะ ให้มีความสงบร่มเย็น อย่ากัดกันไม่ใช่หมา ปุ่ย่า
ตายายบรรพบุรุษของเราไม่ใช่หมานะ เป็นปุ่ย่าตายายของพวกเราซึ่งเป็นคนทั้งคน ท่าน
เป็นคนทั้งคนแล้วมาสอนพวกเรา ให้ยึดมรดกอันนี้ไว้เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตัวของเรา
อย่าเอาสมบัติหมาเข้ามาขัดมาแย้งมาชิงดีชิงเด่น ชิงพินชิงไฟกัดกันเหมือนหมาใน
ประเทศไทย อย่าให้มีในเมืองไทยเรานะ

ใครจะเก่งขนาดไหนถ้าลงว่าหมาได้กัดกันในเมืองไทยเราแล้ว หมาเหล่านี้หมา
ตกถานยังสู้ไม่ได้นะ สู้เมืองไทยทั้งประเทศนี้ตกถานไม่ได้นะ เราอย่าไปแข่งหมาเลย
เรื่องตกถาน หมาตกถานมันยังได้กินซี่ ไร้เราซี่ก็กินไม่ได้แต่ไปตกถานทั้งประเทศ มัน
เร็วยิ่งกว่าหมานะ อย่าให้มีในเมืองไทยของเรา ขอให้ปรับปรุงแก้ไขตัดแปลง ใครไม่ดี

ยังงใจให้รบแก้ไข ความสัตย์ความจริงมีอยู่ หลักธรรมมีอยู่ ให้เอาหลักธรรมคือความจริงเข้ามายึดมาถือมาปฏิบัติตาม ชาติไทยของเราจะมีความสงบร่มเย็นเป็นสุข แน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้น

อย่าเอาความซิงดีซิงเด่นอันเป็นเรื่องของกิเลสเป็นพื้นเป็นไฟมาเผาโลก ชั่วขนาดไหนยกพรรคยกพวกเข้าไปตีกันๆ ใครมีอำนาจน้อยก็เหยียบหัวกันไป ตัวมีอำนาจก็ครองบ้านครองเมือง มันครองนครอเวจี อย่าเอามาครองในเมืองไทยเรานะ เมืองไทยเราไม่เคยเอาสิ่งเหล่านี้มาครองเป็นสมบัติบนฟ้าบนสวรรค์แหละ อันนี้เป็นเรื่องของนรกอเวจี หมากัดกันในส้วมไม่มีซี้กิน หมากัดถนมันมีซี้กิน มนุษย์ตกถนทั้งประเทศไทยไม่มีซี้กินเลยยิ่งกว่าหมา อย่างนำมาใช้ในเมืองไทยเรานะ ให้พากันจำให้ดีค่านี้นะ

ให้ฟังเสียงกัน ความจริงนั้นละยึดมาเป็นหลัก ทดสอบคุณสมบัติ โทษของมัน เป็นยังง คุนแห่งความดีเป็นยังงเอามาเทียบกัน อันไหนที่ดีอันไหนที่เด่น อันนั้นเอามายึดเป็นหลักการดำเนินของชาติไทยเรา และยึดเป็นหลักการปกครองของชาติไทยเรา อย่าเอาพวกพวกเอาพ้องที่เป็นเปรตเป็นผีมาเหยียบย่ำทำลายจำนวนน้อยให้ล่มจมไป โดยยกตนขึ้นนี้จมไปด้วยกัน พวกนี้จมยิ่งกว่าเขาก็ด้วย เวลาเขาตำหนิเขาจะตำหนิพวกนี้ละ พวกที่อวดอำนาจวาสนาว่าตัวเก่งตัวกล้าสามารถเหยียบย่ำทำลายคนทั้งชาติ ให้เป็นบ่อบนของตัวเอง แล้วยกตัวขึ้นสูง พวกสูง ๆ นี้แหละเป็นพวกที่ต่ำที่สุดเลย กระเทือนทั่วแดนโลกธาตุนั้นแหละ เอาละพอ เท่านั้นละ

(หนูมาขอพรพระอาจารย์ไปหาดอลลารี่ให้หลวงตาที่อเมริกา)

ทางนี้ก็ทำให้พร ให้ไปหามาให้ได้มาก ๆ นะ

นี่จะพากันกลับวันนี้เลยหรือ (วันที่ ๓๐ เจ้าคะ) โอ๊ย อยู่หลายวัน พักให้สบายๆ เอะเรายุ่งมามากแล้วคราวนี้ให้ว่างเพื่ออรรถเพื่อธรรมบ้างเถอะดีนะ ใจเรามันยุ่งกับการงานจิปาละอย่างวั้นนั้นแหละ ให้มันหมุนเข้าสู่ธรรม ยุ่งกับธรรมยุ่งเพื่อว่างมันต่างกันนะ ยุ่งเพื่อโลกเพื่อสงสารนี้ยุ่ง ยุ่งเพื่อมหายุ่งเพื่อมหันตทุกข์ มันต่างกัน

มาแล้วไอ้หมี เราพูดถึงเรื่องกระต่ายเมื่อวานนี้นะ ใครมาพูดให้เราฟังว่ากระต่ายนี้มันไปคลอตุลอยู่ที่ริมสระ เราก็เลยคิด สะดุดถึงไอ้หมีทันที เพราะไอ้หมีมันเข้าออกอยู่ตลอดเวลา เราก็เลยบอกว่าเอาไว้ตรงไหนๆ ให้ไปหากรงเหล็กมาเพื่อรักษา ลูกกระต่าย เอาไว้ให้ตีๆ นะ เอาไว้ในกรงเหล็กแล้วไว้ในห้องอีกในตอนนีเราว่างนั้นนะ แล้วก็มันเป็นกังวลกลัวเขาจะไม่เข้าใจ ไปธุระมาแล้ว ตั้งแต่มาถึงบ๊อบแขกไม่ได้ขาดเลยนะ ยุ่งตลอด ไอ้เราก็อ้างเขาจัดกันยังงกับลูกกระต่าย จนกระทั่งค่ำเมื่อวานนี้ไล่แขกลงพอไล่แขกลงบ๊อบเราก็รีบเข้าไป ถ้ามจุดไหนไม่ได้เรื่องได้ราว เมื่อวานนี้ยังไม่ได้เรื่องนะ

แล้วลูกกระต่ายมันอยู่ยังไงเมื่อวาน ใครที่พูดว่ามันคลอดลูกใครเป็นคนพูด มันคลอดที่ไหนอยู่ที่ไหน (กระต่ายน้อย ต.ช.ด.เอามาให้เจ้าหมวยเลี้ยงไว้ไม่ทราบได้มาจากไหนคะ)

เดี๋ยวนี้เราถามกระต่ายข้างในมันเป็นยังไง ได้ความหรือยังใครที่มาบอกเราว่า กระต่ายมันคลอดลูกหลายตัวนั้นนะ มันอยู่ที่ไหน เป็นความจริงแคไหนมาพูดให้ฟังชัดๆ เมื่อวานไปไม่ได้เรื่องนะ มันเป็นอย่างไง ใครมาพูดให้เราฟังเราจำคนพูดไม่ได้นะ จำได้แต่กระต่ายมาคลอดลูกอยู่ที่นั่น (กระต่ายมันอยู่ตรงหัวมุม มันเป็นรูเป็นโพรงมันมุดเข้าไป ยังไม่ทราบว่ามันคลอดหรือยัง แต่มันไป ๒ ตัวสีหมอกกับสีขาวหลังสีน้ำตาลคะ) แล้วมันไปยังไงถึงว่ามันมีลูกแล้วละ (ไม่ใช่คะ ไม่ได้บอกว่ามีลูกแต่บอกว่ากระต่ายมันอยู่ในนั้นสองตัวคะ) เออ เรายืนยันว่ามันคลอดแล้วซี มันอยู่ในโพรง มันไม่โพรงมันก็อยู่

อยู่ทางหัวจกรมเรานั้น กระต่าย ๒-๓ ตัวนี้ละ มันไปป่วนเปื้อนอยู่หัวจกรมเราจนได้พูดกับมัน สู่จะมาเป็นเสี่ยวกับกุหรอ กระต่าย ๓ ตัวนี้เราไปเดินจกรมมันไม่ได้ไปไหนนะ มันอ้อมแอ้มอยู่นั้นแหละ ออกจากนี้มันก็วิ่งเข้าครัว ออกจากครัวมันก็มาที่นั่น นึกว่ามันมีลูกแล้วคลอดลูกแล้วเราก็เป็นกังวล นี่มันยังไม่คลอดลูกใช้ไหม (ยังไม่คลอดคะ)เออก็บอกงั้นซี โธ่เรานึกว่ามันคลอดแล้วนะ วิ่งถามที่ไหนไม่ได้เรื่องเมื่อวานนี้ไป ๒-๓ จุด ถามไปถามมา ดูนั่นดูนี่หัวชนนั้นชนนี้จนหมดตรงนี้ เรื่องกระต่ายเมื่อวานนี้หัวชนอะไร ออกจากนี้ไปก็ไปถามกุฎิใหญ่ทางนั้น เขาก็ไปจับกระต่ายใหญ่มาให้เราดู จับมาอะไรเราหาตุลลูกกระต่าย เราดูนั่นแล้วเราก็เลยหนีมา ได้สองจุดเท่านั้น เลยไม่ได้ความ ที่นี้ได้ความแล้วมันยังไม่คลอด อันนี้ก็ไม่ต้องทราบพูดตีพูดบ้า เราไม่เป็นที่เรียกว่าหูเรามันหูบ้านึกว่ามันคลอดลูกแล้ว เลยวิ่งเป็นบ้าไปเมื่อวาน อ้อ มันยังไม่คลอดให้วางงั้นซี มันยังงั้นนี่

นี่ยังไม่ทราบอีกว่าแมวมันเข้ามาได้ไหมเดี๋ยวนี้ ใครทราบ ใครเห็นที่ไหนไหม เมื่อเช้าวานนี้ตั้งแต่เช้าออกเลยนะเรา ออกไปดูที่มันบกร่องตรงไหน ๆ แมวจะเข้าตรงไหน ดูไปตลอดจนกระทั่งพระบิดนทบาทมาถึงพอดี ออกแต่เช้าก่อนพระบิดนทบาทนะ พอสว่างแล้วออกเลย อ้อมดูที่บกร่องที่แมวมันจะขึ้น จนกระทั่งมาถึงนี้ ชั่วโมงกว่า ๆ นะก็ยังไม่เห็น ที่นี้เราก้ยังไม่แน่ใจจึงได้ถามวันนี้ ใครได้เห็นแมวไหม ในวัดนี้เวลานี้ได้เห็นไหม ถ้าเห็นตรงไหนก็แสดงว่ายังบกร่องตรงนั้นต้องเอาอีก จนมันเข้าไม่ได้แล้วเราถึงจะนอนใจ เวลานี้เราไม่นอนใจนะ ปัญหาเราเรื่องกระต่ายนี้ก้ว่ามันมีลูกแล้ว

(เจ้าหมวยเลี้ยงตัวเล็กยังไม่ลืมตาเจ้าคะ)เดี๋ยวนี้ยังเลี้ยงอยู่นั้นหรือ เดี่ยวมันก็โตของมันเองละ ถ้าลงหมวยได้เลี้ยงแล้วไม่ต้องตกใจหมวยเลี้ยงกระต่ายนะ เลี้ยงพระทั้งวัดหมวยเลี้ยงได้ จนกระทั่งเราได้สั่งไปเอาหมวยมาฆ่า พระจะตายแล้วนี่อาหารมันท่วม

ปากพระเราบอกกัน ทำไมหมวยจะเลี้ยงกระต่ายตัวเดียวไม่ได้วะ นั้นเอาตรงนี้แหละนะ มันมาเรื่อยละแมว กลางคืนมันออก มันรู้ข้างในบ้านนะ พวกนี้ที่ได้กินสัตว์ในวัดแล้ว มันคงไปบอกกันมันถึงหลังไหลมาทีละ ๒ ตัว ๓ ตัว ๔ ตัว มาตามทางตึกๆ ทาง ต.ช.ด.ไล่ บางทีพระก็ออกไปทิ้งไล่ทั้งจับมัน เวลานี้กำลังสังเกตดูมันจะเข้าได้ไหม ถ้า มันเข้าได้เมื่อไรพระวัดนี้กับโยมของเราจะไม่เป็นสุข คือจะต้องได้ทำให้จนกระทั่งเหนื่อ มันเลย มันเข้าไม่ได้แล้วนั้นจะอยู่เป็นสุขละ สัตว์ก็สบายละที่นี้ โห มันกินหมดกระต่าย เราไปเห็นด้วยตาของเรา ลูกกระต่ายตัวกำลังน่ารักนะ เต็ม ยัวเยี้ยๆ แล้วก็จึงเห็นซากที่ว่าแมวมันกินกระต่ายก็กินพวกนี้เอง ถึงได้ระมัดระวังเอามากทีเดียว

วันที่ ๓๐ นี้เห็นเขาไปทำอะไรข้างนอก พวกปะรำอะไรเต็มไปหมด เราออกไป ตอนค่ำๆ ไปดูศาลา เขามาทำข้างนอกกว้างขวางนะ เขากางเต็นท์เต็มหมดเลย

อาจารย์รัตนา หลวงตาเจ้าคะ มีคนเขาสงสัยว่าทำไมหลวงตาถึงทำบุญแต่โยมแม่แล้วโยมพ่อละเจ้าคะ เขาให้ถามเจ้าคะ เขาไม่กล้าถาม

หลวงตา ให้ไปอ่านเสียก่อน ก่อนที่จะมาถามเรานี้ แสดงว่าไม่ได้อ่าน ไม่ได้ฟังเสียงพูดเลยนะ ให้ไปอ่านดูสามแดนโลกธาตุว่าอย่างนั้นเลย ขึ้นต้นก็ต้อง ๑ ก่อนใช้ไหม ค่อย ๒ ค่อย ๓ ไป อันนี้โยมพ่อโยมแม่ขึ้นแล้วก็โลกธาตุนั้นเห็นไหมละถามอะไรไม่ได้เรื่อง คือว่าโยมพ่อโยมแม่เป็นเหตุแล้วก็แผ่ส่วนกุศลทั่วโลกธาตุ คือวันนั้นๆ โยมพ่อโยมแม่เป็นจุดต้นที่จะกระจายเป็นกิ่งก้านสาขาออกไปทั่วโลกธาตุเข้าใจไหม เกิดจากต้นนี้ เข้าใจหรือยัง ก็อย่างนั้นซิ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd